

PROP DE VOSALTRES

La Sagrada Família

Benvolguts diocesans:

Jesús neix en el si d'una família. Al començament de l'evangeli de sant Mateu podem llegir: «Jesús, el Messies, va ser engendrat d'aquesta manera: Maria, la seva mare, estava compromesa en matrimoni amb Josep i, abans de viure junts, ella es trobà que havia concebut un fill per obra de l'Esperit Sant». Tots venim al món acompanyats de l'esforç i de l'alegria dels nostres pares. I així passa amb el mateix Fill de Déu que es va assemblar en tot a nosaltres, excepte en el pecat, com diu la carta als Hebreus. És l'afirmació contundent de la nostra fe, Jesucrist és veritable home. I així ho expressa un preciós text del Concili Vaticà II: «Car Ell, Fill de Déu... Va treballar amb mans d'home, pensà amb enteniment humà, actuà amb voluntat humana, estimà amb cor d'home. Nascut de Maria Verge, es feu de debò un de nosaltres...» (*Gaudium et Spes*, 22).

El mateix podem dir de la família de Jesús. És humana com la nostra. Les característiques de cadascun dels tres personatges que la conformen, afegint-li l'adjectiu de sagrada, estan descrites en els evangelis. Molt poques referències a sant Josep, home just, discret, obedient, custodi; moltes més a Maria, present en la narració evangèlica des del part del seu Fill fins a la mort en creu i posterior acompanyament als Apòstols a la Pentecosta, té una funció essencial en la història de la salvació i se li ha tributat un culte especial per part de l'Església des de sempre; a més a més de les veritats de fe que sobre ella ha sentenciat el Magisteri de l'Església, podem definir-la des dels aspectes devocionals amb les lletanies del Sant Rosari fins als aspectes definitoris del Concili, el qual dedica tot el capítol VIII de la Constitució sobre l'Es-

La família,
escola,
i camí
de santedat

glésia (són 17 números assignats a descriure la figura i la missió de la Mare de Déu). Per últim el que es refereix a Jesucrist que és tot, des de la pri-

mera paraula del primer evangeli fins a l'última de l'Apocalipsi. Resumim la descripció del Senyor amb una frase de sant Pau a la carta als Efesis: «Déu ho ha posat tot sota els seus peus» (1,22), des de les expectatives de l'Antic Testament fins a la realitat del Nou.

La Sagrada Família és objecte de la nostra veneració. Hi acudim demanant protecció, contemplem la seva santa relació en l'amor d'esposos i paternofamiliar i la tenim com a model d'actuació en el si de totes les famílies de la terra. És el mirall perfecte en el qual tots ens mirem per reproduir en la nostra vida les virtuts que es deriven d'ella.

No ens conformem amb la contemplació. Ens volem comprometre a treballar de forma incansable per totes les famílies del món, sobretot per aquelles que més pateixen pels efectes de les guerres, de la fam o de l'exclusió; també per les famílies cristianes, perquè siguin modèliques en el tracte en el seu si, ple d'amor, fidelitat i comprensió; per suposat per la nostra pròpia família perquè contribuïm molt més del que beneficiem. La permanent donació dels membres de la família possibilita la manifestació més evident de l'amor de Déu.

El lema que acompanya aquesta jornada és «**La família, escola i camí de santedat**». S'ha publicat un missatge episcopal explicant amb claredat i concisió cadascuna de les paraules que componen aquest títol per acabar amb una oració, «fes també de les nostres famílies lloc de comunió i cenacle d'oració, autèntiques escoles de l'Evangeli i petites Esglésies domèstiques. Jesús, Maria i Josep, cuitat de les nostres famílies».

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La CEE presenta un nou document sobre l'eutanàsia

El president de la Subcomissió episcopal per a la Família i Defensa de la Vida i bisbe de Bilbao, Mons. Mario Içeta, va presentar fa uns dies el document *Sembradors d'esperança. Acollir, protegir i acompanyar en l'etapa final d'aquesta vida*. El van acompanyar en aquesta presentació el metge Jacinto Bâtiz i la infermera Encarnación Isabel Pérez. També va oferir el seu testimoni,

com a malalt de pal·liatiu, Ángel Pérez. Aquest document vol aportar llum als professionals sanitaris i a les persones malaltes sobre el final de la vida. El text està dividit en set capítols així com una introducció i un epíleg final.

Es pot consultar el text íntegre a la web del nostre Bisbat i també a la web de la Conferència Episcopal Espanyola.

CERCA DE VOSOTROS

La Sagrada Familia

Queridos diocesanos:

Jesús nace en el seno de una familia. En el comienzo del evangelio de san Mateo podemos leer: «La generación de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo». Todos venimos al mundo acompañados del esfuerzo y de la alegría de nuestros padres. Y así ocurre con el mismo Hijo de Dios que se asemejó en todo a nosotros, excepto en el pecado, como dice la carta a los Hebreos. Es la afirmación tajante de nuestra fe, Jesucristo es verdadero hombre. Y así lo expresa un precioso texto del Concilio Vaticano II: «El Hijo de Dios... trabajó con manos de hombre, pensó con inteligencia de hombre, obró con voluntad de hombre, amó con corazón de hombre. Nacido de la Virgen María, se hizo verdaderamente uno de los nuestros...» (*Gaudium et Spes*, 22).

Lo mismo podemos decir de la familia de Jesús. Es humana como la nuestra. Las características de cada uno de los tres personajes que la conforman, añadiéndole el adjetivo de sagrada, están descritas en los evangelios. Muy pocas referencias a san José, hombre justo, discreto, obediente, custodio; muchas más a María, presente en la narración evangélica desde el parto de su Hijo hasta la muerte en cruz y posterior acompañamiento a los Apóstoles en Pentecostés, tiene una función esencial en la historia de la salvación y se le ha tributado un culto especial por parte de la Iglesia desde siempre; además de las verdades de fe que sobre ella ha sentenciado el Magisterio de la Iglesia, podemos definirla desde los aspectos devocionales con las letanías del Santo Rosario hasta los aspectos definitorios del Concilio, el cual dedica todo el capítulo VIII de la Constitución sobre la Iglesia (son 17 números asignados a describir la figura y la misión de la Virgen María). Por último lo referido a Jesucristo que es todo, desde la primera palabra del primer evangelio hasta la última del Apocalipsis. Resumimos la descripción del Señor con una frase de san Pablo en la carta a los Efesios: «Todo lo puso bajo sus pies» (1,22), desde las expectativas del Antiguo Testamento hasta la realidad del Nuevo.

La Sagrada Familia es objeto de nuestra veneración. A ella acudimos pidiendo protección, contemplamos su santa relación en el amor de esposos y paterno-filial y la tenemos como modelo de actuación en el seno de todas las familias de la tierra. Es el espejo perfecto en el que todos nos miramos para reproducir en nuestra vida las virtudes que de la misma se derivan.

No nos conformamos con la contemplación. Queremos comprometernos a trabajar de forma incansable por todas las familias del mundo, sobre todo por aquellas que más sufren por efectos de las guerras, del hambre o de la exclusión; también por las familias cristianas, para que sean modélicas en el trato en su seno, lleno de amor, fidelidad y comprensión; por supuesto por nuestra propia familia para que contribuyamos mucho más de lo que conseguimos. La permanente donación de los miembros de la familia posibilita la manifestación más evidente del amor de Dios.

El lema que acompaña esta jornada es «**La familia, escuela y camino de santidad**». Se ha publicado un mensaje episcopal explicando con claridad y concisión cada una de las palabras que componen este hermoso título para terminar con una oración, «haz también de nuestras familias lugar de comunión y cenáculo de oración, auténticas escuelas del Evangelio y pequeñas Iglesias domésticas. Jesús, María y José, ciudad de nuestras familias».

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Impliquem-nos

Un grup de joves de la Delegació de Pastoral de Joves del bisbat de Lleida vam fer dies enrere un voluntariat a Barcelona, concretament al menjador social de les Germanes de Calcuta i a l'asil del Cottolengo. Aquesta activitat anomenada «Impliquem-nos», volia mostrar als joves una part de la societat

moltes vegades invisible en les nostres vides.

El primer voluntariat va ser al menjador social de les Germanes de Calcuta. Després d'una calorosa benvinguda, les germanes ens van ensenyar a veure les necessitats que hi havia al menjador. Era impressionant la facilitat que tenien per aconseguir que no

faltés res a ningú. També ens va sorprendre com aquelles persones, malgrat la situació de precarietat que vivien, eren capaces de ser agraïdes.

A la tarda, vam tenir l'oportunitat d'anar al Cottolengo, que és un lloc on s'acull gent pobra amb malalties incurables. Allí la germana Elsy ens va explicar, amb casos reals, com Déu s'havia anat cuidant de les necessitats que se'ls havien presentat i que continuen tenint. Després vam estar ajudant als malalts en les seves necessitats més bàsiques, com per exemple, donar-los de menjar als qui no tenen mobilitat.

Les experiències viscudes ens van ajudar a valorar tot el que tenim i ens van motivar a lluitar per a superar les nostres dificultats, posant sempre la confiança en Déu a exemple de les germanes.

Delegació de Joves del Bisbat de Lleida

Recés de Vida Creixent a les Avellanes

El moviment cristià laïcal Vida Creixent del Bisbat de Lleida va celebrar fa unes setmanes un recés espiritual en el Monestir de les Avellanes. El tema del recés fou: «La paraula de Déu ens és vida». La jornada s'inicià amb el res de Laudes, i la meditació del salm 62: «Tot jo tinc set de vós.»

Tot seguit, el pare Josep Vilarrubias va exposar el tema del dia com a base per a la reflexió personal en el temps lliure. Abans de dinar els participants van practicar tots junts un temps de «pregària de silenci al compàs del respirar». A la tarda van fer revisió compartida entorn de les experiències personals viscudes durant el matí. El recés va culminar amb una celebració eucarística amurada del tema del dia. Final amb el cant dels adéus i retorn a casa en pau i joia. I amb ganes de tornar-

hi. Vida Creixent és un moviment cristià laïcal amb l'objectiu de compartir fe, amistat, solidaritat i compromís. Els grups radiquen a parròquies del bisbat. S'hi pot apuntar qualsevol persona d'edat o jubilada.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Preguem per les nostres comunitats, perquè donant testimoni de la joia de la vida cristiana, vegin florir la vocació de la santedat» (12 d'octubre).

@Pontifex: «El Senyor ens dona a tots una vocació per fer-nos descobrir els talents i les capacitats que posseïm i perquè ho posem al servei dels altres» (14 d'octubre).

@Pontifex: «Com s'erradica l'hipocresia? Hi ha un bon medicament per ajudar-nos a no ser hipòcrites: acusar-nos nosaltres mateixos i dir: "Mira Senyor com soc!", i dir-ho amb humilitat» (15 d'octubre).

@Pontifex: «Un evangelitzador no pot ser un desbortat a l'obra creativa de Déu» (16 d'octubre).

«Els animadors tenim la missió de mantenir vives les comunitats»

Montse Sánchez ha estat nomenada fa unes setmanes coordinadora del Departament de Pastoral Aplicada de l'IREL. La seva missió és la formació teològica, pastoral, espiritual i psicopedagògica de persones cristianes que se sentin cridades a exercir el ministeri d'Animadors de Comunitat o d'Agents de Pastoral. Hem aprofitat per parlar amb ella de la seva tasca i del paper d'aquestes figures que gestionen juntament amb els rectors algunes comunitats parroquials de la nostra diòcesi.

Quina missió t'ha encomanat el Bisbe?

Fa unes setmanes que soc la coordinadora del Departament de Pastoral Aplicada de l'IREL, i a grans trets coordino la formació dels Animadors de Comunitat i dels Agents de Pastoral. Podem dir que faig de pont entre aquestes persones que s'han sentit cridades a exercir aquesta tasca a una comunitat parroquial, l'IREL i el Bisbat. Fins ara ha desenvolupat aquesta tasca Laureano Sánchez i aprofito per donar-li les gràcies per tot el que ha fet.

Quan van néixer les figures dels Animadors de Comunitat al nostre bisbat i perquè?

Va ser una iniciativa del bisbe Joan Piris i de la resta d'equip episcopal que es va presentar a finals del mes de maig de l'any 2014. L'objectiu era mantenir la flama de les comunitats ja que faltaven preveres. Jo vaig ser una d'aquestes primeres animadores i vaig està destinada a Pardinyes, parròquia en la qual som tres animadors que col·laborem amb Mn. Joan Jové. Actualment hi ha 20 animadors que han estat enviats a diferents parròquies de la diòcesi i n'hi ha 7 que estan pendents de destí.

Qui pot ser Animador de Comunitat?

Poden optar a la formació que ofereix l'IREL per ser animadors i han acabat els cursos d'Agent de Pastoral, diplomatura o llicenciatura en ciències religioses i ser presentat per una comunitat parroquial o un moviment cristià. També poden ser animadors els seminaristes o els diaques en formació. A més a més, el rector ha d'enviar una carta de recomanació perquè la persona interessada pugui desenvolupar la formació específica d'Animador de Comunitat.

Quines són les tasques concretes dels Animadors de Comunitat?

L'objectiu principal és mantenir vives les comunitats i per fer-ho ens hem de coordinar amb el mossèn de la parròquia. Entre aquestes tasques destaquen per exemple la coordinació de la catequesi; l'organització de la litúrgia; preparar els temps especials de l'any com l'Advent o la Pasqua; tenir cura dels diferents grups de la parròquia, escoltant-los i posant-nos al seu servei; organitzar els grups de reflexió bíblica, així com xerrades formatives; entre d'altres. Si cal també fem accions litúrgiques, com celebracions de la Paraula quan el mossèn no hi és, la qual cosa permet que la comunitat es continuï reunint. Cal dir que els animadors fem entre quatre i cinc trobades durant el curs i també estem cridats a seguir una formació permanent.

Com valoren les comunitats la presència dels animadors?

Crec que valoren la nostra tasca positivament. Penseu que ens consideren propers i que valoren que destinem temps a escoltar-los i a coordinar els grups. Un temps que moltes vegades no tenen els mossens ja que els darrers temps han hagut d'assumir més volum de feina.

REFLEXIONS

Revisions, propòsits i decisions

Som a punt d'acabar l'any. També de començar-ne un altre. Aquests darrers dies de desembre són un bon moment per fer revisions i formular propòsits. El temps d'Advent i la celebració del Nadal, la vinguda de Jesús, el Messies, el Salvador, han pretès mostrar-nos amb força —com deïem fa unes setmanes, en començar aquest temps— la tendresa de Déu vers la humanitat, el camí que està disposat a fer al costat nostre i l'esperança que ens ofereix, convidant-nos a caminar pel camí del seu amor i a ser-ne testimonis.

És bo contemplar la pròpia vida amb una actitud de pregària, de reflexió, des del propi afecte i amb valentia. I també reflexionar amb l'espòs, l'esposa, la parella, conjuntament. Atrevir-me a dir com em trobo. A dir-li que segueixo al seu costat, en disposició d'ajuda, des de la fragilitat compartida. També parlar dels fills i compartir amb ells aspectes de la reflexió —de ben segur que tenen coses a dir-nos. Revisar les nostres vides per construir junts esperança de parella, de família, de societat. I, alhora, parlar-ho amb Jesús, posar la vida quotidiana, el que sento, davant d'Ell. Deixar que la seva paraula el·lumini els horitzons vitals i escoltar per descobrir i seguir el camí de la benaurança i com l'esperança troba les seves esclatxes en el món contemporani. Mirar la pròpia realitat i la familiar no és suficient, però és necessari i imprescindible si després volem adreçar els nostres passos per camins de pau, de veritat i de justícia, en la direcció més propera a allò que Jesús deia i feia. «Així, doncs, com a escollits de Déu, sants i estimats, revestiu-vos de sentiments de compassió entranyable, de bondat, d'humilitat, de dolcesa, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si algú tingués res contra un altre, perdoneu-vos-ho» (Col 3,12-13).

Feta aquesta reflexió, convé que continuem discernint, cercant respostes, prenent iniciatives, no deixant-nos endur per la rutina. I, per damunt de tot, convé continuar treballant amb esperança i des de l'esperança, perquè Déu passa i torna a passar per les nostres vides i pel món. Revisat l'any que acaba, ens correspon a nosaltres discernir prioritats a l'hora de prendre decisions, perquè l'esperança i l'amor cobreixin nous espais de la nostra vida i del nostre entorn; decisions que ajudin a donar sentit a la vida, que ens apropin a les realitats de dolor i sofriment de tantes persones... i a portar-hi esperança!

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- ▶ **Diumenge, 29 de desembre. Diumenge de la Sagrada Família.** A les 11.15 h, Missa a la parròquia de la Sagrada Família per celebrar aquesta festa litúrgica a nivell diocesà. En aquesta festivitat recordem i celebrem que Déu va voler néixer dins d'una família perquè tingués algú que el cuidés, el protegís, l'ajudés i l'acceptés com era.
- ▶ **Dilluns, 30 de desembre.** A les 19 h, a la Capella del Peu del Romeu, recital de poesia nadalenca a càrrec del grup TOAR.
- ▶ **Dimecres, 1 de gener. Jornada mundial de la Pau.** Dia dedicat a pregar per aquesta intenció.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 30. □ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Jo 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.
- 31. □ **Dimarts** [1Jo 2,18-21 / SI 95 / Jo 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

GENER

- 1. □ **Dimecres** [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Solemnitat de Santa Maria Mare de Déu (lit. hores: 1a setm.). Imposició del Nom de

Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prev. i mr.

2. □ **Dijous** [1Jo 2,22-28 / SI 97 / Jo 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadócia i sant Gregori Nazianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, auxili dels cristians.

3. □ **Divendres** [1Jo 2,29-3,6 / SI 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús; sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinà).

4. □ **Dissabte** [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.

5. □ **Diumenge vinent, II** després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-4.12-16 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliàna, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista).

La Sagrada Família (A)

COMENTARI

Jesús també va viure en una família

Fugida d'Egipte de Jerónimo Ezquerro.
Col·lecció Carmen Thyssen-Bornemisza

La vida de família ens és fonamental com a persones i com a cristians. Per això en celebrar el naixement de Jesús pensem de seguida en la família de Natzaret. Com tota família va haver de viure moments durs i difícils. Ho veiem a l'evangeli: *Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi allí fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo.* Una notícia terrible per a uns pares! I han de fugir cap a Egipte. Però és que després, un cop mort Herodes no poden tornar a Betlem: *Quan sentí dir que a Judea, Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea a viure al poble de Natzaret.* Arquelau no va ser un bon governant, era més aviat cruel: per això amb molt bon criteri la Sagrada Família marxa cap a Galilea.

Aquesta és la creu, però també hi ha la cara. Pau ens exhorta a viure amb les actituds que han de regnar en les nostres famílies: *Tingueu sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència... si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona.* Amb aquesta actitud hi haurà pau en els nostres cors, en les nostres famílies i també *formarem un sol cos.* Com a base la pregària: *Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; agraïts a Déu canteu-li amb salms, himnes i càntics de l'Esperit.* I després (amb paraules que hem de situar en el seu temps) parla de la *submissió al marit* però també de *l'amor del marit a l'esposa* i de la relació de *pares i fills* amb comprensió mútua per les dues parts. En aquest aspecte insisteix la primera lectura: *Acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui.* Aquestes actituds faran de les nostres famílies unes llars plenes de pau i felicitat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

▶ Salm responsorial (127)

R. *Feliços els fidels del Senyor, que viuen seguint els seus camins.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteniui; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies. Doncs, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,13-15.19-23)

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo.» Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill.» Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i vés-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo.» Ell, doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentí dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzaret. Així es complí allò que havien anunciat els profetes: «Li diran Natzarè.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 3,2-6.12-14)

El Señor honra más al padre que a los hijos y afirma el derecho de la madre sobre ellos. Quien honra a su padre expía sus pecados, y quien respeta a su madre es como quien acumula tesoros. Quien honra a su padre se alegrará de sus hijos y cuando rece, será escuchado. Quien respeta a su padre tendrá larga vida, y quien honra a su madre obedecerá al Señor. Hijo, cuida de tu padre en su vejez y durante su vida no le causes tristeza. Aunque pierda el juicio, sé indulgente con él y no lo desprecies aun estando tú en pleno vigor. Porque la compasión hacia el padre no será olvidada y te servirá para reparar tus pecados.

▶ Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.*

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos: Como elegidos de Dios, santos y amados, revestíos de compasión entrañable, bondad, humildad, mansedumbre, paciencia. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el vínculo de la unidad perfecta. Que la paz de Cristo reine en vuestro corazón: a ella habéis sido convocados en un solo cuerpo. Sed también agradecidos. La Palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; exhortaos mutuamente. Cantad a Dios, dando gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre de Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él. Mujeres, sed sumisas a vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso agrada al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan el ánimo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 2,13-15.19-23)

Quando se retiraron los magos, el ángel del Señor se apareció en sueños a José i le dijo: «Levántate, toma al niño y a su madre y huye a Egipto; quédate allí hasta que yo te avise, porque Herodes va a buscar al niño para matarlo». José se levantó tomó al niño y a su madre, de noche, se fue a Egipto y se quedó hasta la muerte de Herodes para que se cumpliera lo que dijo el Señor por medio del profeta: «De Egipto llamé a mi hijo». Cuando murió Herodes, el ángel del Señor se apareció de nuevo en sueños a José en Egipto y le dijo: «Levántate, coge al niño y a su madre y vuelve a la tierra de Israel, porque han muerto los que atentaban contra la vida del niño». Se levantó, tomó al niño y a su madre y volvió a la tierra de Israel. Pero al enterarse de que Arquelau reinaba en Judea como sucesor de su padre Herodes tuvo miedo de ir allá. Y avisado en sueños se retiró a Galilea y se estableció en una ciudad llamada Nazaret. Así se cumplió lo dicho por medio de los profetas, que se llamaría nazareno.